

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53391-10-23 מדינת ישראל נ' אברה (עציר)

ת"פ 68835-03-25

ת"פ (אילת) 5275-09-25

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אביה לויאני
תביעות ירושלים

נגד

הנאשם
אמסלו אברה (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד זכריה שנקובלסקי
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתבי האישום בהם הודה הנאשם לפניי

1. הנאשם שלפניי הודה והורשע בשלושה תיקים כפי שיפורט להלן:

א. ת"פ 53391-10-23 (התיק הראשון) – בתיק זה הודה הנאשם והורשע בעבירה של

הפרעה לשוטרי, לפי סעיף 275(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מן העובדות המצוינות עולה כי ביום 5.7.2022 בשעת ערב בשוק מחנה יהודה בירושלים עוכב הנאשם ע"י המשטרה בחשד שהחזיק סכין על גופו. השוטרת ביקשה מהנאשם להזדהות ולהוציא ידיו מכיסיו. הוא סירב והחל להתקרב לעבר השוטרת, וזו הדפה אותו לאחור. אז החל הנאשם לדחוף את השוטרת, ובתגובה הזהירה אותו שתשתמש בגז פלפל אם לא יחדל. בתגובה הנאשם קילל את השוטרת, דחף אותה, בעט ברגלה השמאלית פעמיים וירק עליה. לאחר מכן החל לברוק. הוא נעצר ע"י עוברי אורח, הושב ארצה אך המשיך להשתולל, עד שנאזק.

ב. ת"פ 68835-03-25 (התיק השני) – בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של **הסגת**

גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, **והחזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק. ביום 1.2.2021 הגיע הנאשם לחצר ביתו של המתלונן. הוא ניגש לשער החצר, עבר אותה כשהשער היה סגור אך לא נעול, וחצה שני שערים נוספים בחצר והגיע לדלת הבית ופתח אותה. המתלונן שמע רעשים וכשהלך לכיוון הדלת הבחין בנאשם ואמר לו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53391-10-23 מדינת ישראל נ' אברה(עציר)

ת"פ 68835-03-25

ת"פ (אילת) 5275-09-25

שאיין זה ביתו. הנאשם עזב את הבית בטרם נכנס מעבר למפתן הדלת. שוטרים שהגיעו למקום עצור את הנאשם ומצאו בכליו סכין מתקבעת אותה החזיק הנאשם בשרוול בגדיו.

ג. **ת"פ (אילת) 5275-09-25 (התיק השלישי)** – בתיק זה הודה הנאשם **בתקיפה**

סתם, לפי סעיף 379 לחוק, **ובהפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק. מהאישום הראשון עולה כי ביום 23.7.2025 תקף הנאשם עוברת אורח ללא סיבה, בכך שסטר לה על ישבנה. ביום 27.7.2025 הורה בית המשפט על הרחקת הנאשם מהטיילת למשך 45 יום, ואולם מהאישום השני עולה, כי ביום 30.7.2025 ובניגוד להוראת בית המשפט, נמצא הנאשם משוטט בטיילת.

מהלך הדברים

2. במסגרת התיק הראשון שלפניי הנאשם לא אותר וההליכים הותלו בחודש מרץ 2025. ההליכים חודשו לאחר שהנאשם אותר, ואולם משלא התייצב לדיון הוצא נגדו צו הבאה. הצו בוצע בבית המשפט השלום באילת בחודש אוקטובר 2025 והנאשם הוזהר להתייצב לדיון לפניי ומשלא עשה כן, הוצא נגדו צו מעצר כללי. ביום 26.1.2026 אותר הנאשם ע"י המשטרה ונעצר. משהובא לפניי והובהר כי הוא דר רחוב, ללא קרוב או מודע, ולא ניתן להבטיח את התייצבותו, הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו, והוריתי על צירוף התיק השני לפניי. ביום 8.2.2026 הודה הנאשם בשלושת כתבי האישום כאמור לעיל, ולבקשת המאשימה הדיון נדחה לצורך היערכותה לטיעונים לעונש.

טיעונים לעונש

3. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר וענישה נלווית, לאחר שעמדה על מכלול נסיבות העבירות. הסניגור עמד על נסיבותיו של הנאשם, על הודאתו והחיסכון בזמן השיפוטי וביקש להסתפק בימי מעצרו. הסניגור גם העיר ביחס להתנהלות רשויות התביעה כפי שיפורט בהמשך.

קביעת מתחם העונש ההולם

4. בבוא בית המשפט לגזור את הדין עליו לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, המבוסס על הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53391-10-23 מדינת ישראל נ' אברה(עציר)

ת"פ 68835-03-25

ת"פ (אילת) 5275-09-25

5. **הערכים המוגנים שנפגעו** – אשר למעשיו בכלל התיקים, פגע הנאשם בסדר הציבור, בתחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי ובבית ובזכות האדם לשלמות גופו, וכן פגע בעקרון שלטון החוק ובצורך להגן על שלוחיו, השוטרים, כל זאת במידה בינונית נמוכה.

6. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** – בתיק הראשון הנאשם נהג בתוקפנות ובאלימות כלפי שוטרת באופן בלתי מדתי והיה צורך לרסנו ע"י מספר אנשים. הנאשם אחראי למעשיו. פוטנציאל הנזק עלול היה להיות מינורי. בתיק השני הנאשם שוטט לעבר ביתו של אדם וכמעט ונכנס אליו ללא רשות אלמלא עירנותו של המתלונן. מדובר בחוויה מפחידה לכל הדעות, המאיימת על תחושת הביטחון האישי. בהינתן שהנאשם נשא על גופו סכין, פוטנציאל הסיכון ממעשיו של הנאשם אינו מבוטל, אך עם זאת בהיותו חסר בית, יש היגיון מסוים בהחזקת סכין הקטנה שבה החזיק גם אם הדבר אסור (הוצגה תמונה). לצד כל זאת הוא אחראי למעשיו. אשר לתיק השלישי, הנאשם ביזה את המתלוננת בשעה שנגע בישיבה שלא בהסכמתה ומן הסתם פגע ברגשותיה לכל הפחות. בהמשך לא קיים הנאשם את החלטת בית המשפט שעה ששב לטיילת, למרות הצו שאסר עליו לעשות כן. הנאשם אחראי למעשיו.

7. **מדיניות הענישה הנוהגת** – הענישה בנסיבות דומות היא מינורית יחסית.

א. תקיפה סתם – רע"פ 8991/08 **עבדאללה נ' מ"י** (מיום 1.2.2009) – נסיבות חמורות ממקורו של איש חינוך שסטר לתלמיד. התיק הסתיים במאסר מותנה, קנס ופיצוי. כך גם ברע"פ 10232/17 **ראובן נ' מ"י** (מיום 14.3.2018) – הנאשם תקף קוון כדורגל לאחר שהשליך לעברו חפץ שפגע בפניו. הוא נדון למאסר מותנה.

ב. הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוט – ברע"פ 5023/18 **בדיר נ' מ"י** (מיום 28.6.2018) אושר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל עלבסיס מתחם שבין מאסר מותנה למאסר קצר ביחס לעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוט. הנאשם שם נדון בגין עבירות אלימות נוספות.

ג. החזקת סכין – ברע"פ 1297/22 **ממן נ' מ"י** (מיום 1.3.2022) נדון נאשם ל-7 חודשי עבודות שירות נוכח עבר פלילי, לאחר שניהל הוכחות והורשע בהחזקת סכין. אושר מתחם שבין מאסר מותנה לחודשי מאסר בודדים. ברע"פ 3059/22 **אבו עלי נ' מ"י**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53391-10-23 מדינת ישראל נ' אברה(עציר)

ת"פ 68835-03-25

ת"פ (אילת) 5275-09-25

(מיום 6.12.2022) נדון נאשם שהחזיק בסכין למאסר על תנאי וקנס על בסיס מתחם דומה.

ד. הסגת גבול – ברע"פ 38835-01-25 **בלביסי נ' מ"י** (מיום 11.2.2025) נדון נאשם שיוחס לו שני אישומים, האחד של כניסה למקום מגורים, והשני של הסגת גבול, אף היא במקום מגורים שעה שהיו במקום יושבי הבית. לשני האישומים נקבע מתחם שבין 9 ל-18 חודשים והנאשם נדון ל-9 חודשי עבודות שירות.

8. **מתחמי העונש ההולמים** – נוכח האירועים השונים והריחוק ביניהם בציר הזמן, קובע שלושה מתחמים שונים: לתיק הראשון – מתחם שבין מאסר מותנה ל-6 חודשים; לתיק השני – חודש ועד 8 חודשים; לתיק השלישי – חודש ועד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחמים שנקבעו

9. הנאשם העיד על עצמו שהוא בן 37, דר רחוב, ללא קשר למשפחה או לחברים, כך מאז משבר הקורונה. הנאשם סיפר לי בדברו לפני גזר הדין, כי עלה ארצה בנעוריו, סיים 12 שנות לימוד ושירת בצבא שנתיים, והופטר מהמשך שירות בעקבות בעיות ת"ש, יש לו שני אחים אחד מהם נפטר לפני מספר שנים. לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים בין השנים 2022 ל-2024, והוא נדון למאסרים מותנים בלבד. הנאשם מעולם לא ריצה מאסר והוא נתון במעצר ממש בגין אי התייצבותו ואי היכולת לאתרו אם ישוחרר, בשל נסיבותיו. הנאשם הודה בשלושה כתבי אישום ללא הסדר טיעון וחסר זמן שיפוטי ניכר. יש מקום להטיל על הנאשם עונש בתחילת המתחמים שקבעתי, בהינתן שמעולם לא ריצה מאסר לפני כן. שמעתי את טענות הסניגור ביחס להתנהלות הפרקליטות והמשטרה, הנוגעות לפער שבין עבירות המקור לעבירות שבהן הואשם הנאשם בפועל, כאשר הטיעון למעשה התייחס לעבירות המקור. יש בכך ממש והדבר פועל לזכות הנאשם.

גזירת הדין

10. נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו של הנאשם על-פי חישוב שב"ס שיכריע בכלל התיקים שבכותרת ובתיקי המעצר הקשורים ככל שישנם;

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53391-10-23 מדינת ישראל נ' אברה(עציר)

ת"פ 68835-03-25

ת"פ (אילת) 5275-09-25

- ב. מאסר על תנאי של 4 חודשים, שלא יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג פשע לרבות החזקת סכין בתוך שנתיים מיום השחרור;
- ג. מאסר על תנאי של חודש, שלא יעבור הנאשם עבירות של הסגת גבול, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית בתוך שנתיים מיום השחרור;
- ד. בנסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא גלמוד ודר-רחוב, אינני פוסק רכיבים כספיים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ו, 12 פברואר 2026, במעמד הצדדים.

דוד שאול גבאי ריכטר, שופט